

Wyrok Trybunału w sprawie dodatku do zasiłku rodzinnego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 31, grudzień 2012 23:00

Bernadeta Skóbel

Odłony: 2205

Przewidziany w kwestionowanych przepisach sposób ustalania wysokości dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka oraz zwiększenia tego dodatku w przypadku wychowywania dziecka niepełnosprawnego nie narusza konstytucyjnej zasady równości oraz innych przepisów konstytucji stanowiących wzorzec kontroli.

Dnia 20 grudnia 2012 r. Trybunał Konstytucyjny rozpoznał wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 11a ust. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych w zakresie ograniczającym wysokość dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka do kwoty 340 zł na wszystkie dzieci jest zgodny z art. 32 ust. 1 w związku z art. 71 ust. 1 i art. 2 konstytucji oraz że art. 11a ust. 4 tej ustawy w zakresie ograniczającym wysokość zwiększenia dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka do kwoty 160 zł na wszystkie dzieci niepełnosprawne jest zgodny z art. 32 ust. 1 w związku z art. 71 ust. 1 i art. 2 konstytucji, a także z art. 69 konstytucji. W pozostałym zakresie Trybunał umorzył postępowanie.

Zdanie odrębne zgłosiła sędzia TK Teresa Liszcz.

Trybunał Konstytucyjny - z uwagi na sposób sformułowania zarzutów - nie oceniał w niniejszej sprawie zgodności z konstytucją wysokości świadczeń wynikających z kwestionowanych przepisów, lecz przewidziane w przepisach zasady ustalania tych świadczeń. W ocenie Trybunału, przy rozważaniu zasadności obu zarzutów sformułowanych przez wnioskodawcę w niniejszej sprawie należy brać pod uwagę okoliczność, że system świadczeń związanych z zasiłkiem rodzinnym i dodatkami do tego zasiłku należy oceniać przy uwzględnieniu wszystkich przepisów, które go dotyczą. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego art. 11a ust. 3 ustawy o świadczeniach rodzinnych Trybunał dostrzegł, że niewątpliwie, z większą liczbą dzieci w każdej rodzinie, w tym także w rodzinie niepełnej są związane większe wydatki. Dopuszczalne jest jednak rozwiązanie, że wysokość dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka nie jest w pełni zależna od liczby dzieci w rodzinie niepełnej. Wskazany dodatek do zasiłku nie jest bowiem jedynym jaki przysługuje niepełnym rodzinom z trojgiem lub większą liczbą dzieci. Funkcję wspierania rodzin wielodzietnych pełni dodatek do zasiłku rodzinnego przewidziany w art. 8 pkt 4a ustawy o świadczeniach rodzinnych. Dodatek z tytułu samotnego wychowania dziecka służy natomiast wsparciu finansowemu rodzin w utrzymaniu dzieci związanego z faktem zmniejszenia dochodów rodziny spowodowanego tym, że dochód w rodzinie pochodzi tylko od jednego z rodziców. Z podobnych przyczyn dopuszczalne jest przyjęcie w kwestionowanym art. 11a ust. 4 ustawy o świadczeniach rodzinnych, że kwota zwiększenia dodatku z tytułu samotnego wychowywania dzieci niepełnosprawnych nie jest w pełni zależna od liczby dzieci niepełnosprawnych w rodzinie niepełnej liczącej dwoje lub więcej dzieci. Ustawodawca wprowadził bowiem - obok dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka - inny dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego (art. 8 pkt 5 ustawy o świadczeniach rodzinnych), którego celem jest wsparcie rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi oraz inne formy wsparcia rodzin z dziećmi niepełnosprawnymi przewidziane zarówno w ustawie o świadczeniach rodzinnych jak i w innych ustawach.

Źródło: www.trybunal.gov.pl